

بویا هوشمند؛ **صومی جونچی**، رئیس مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران است. او به‌عنوان کارشناس زبان فارسی در وزارت امور خارجه ژاپن، اولین مأموریت خود را از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴ در ایران گذراند. سپس در توکیو، کابل، بغداد و نیویورک مشغول به کار شد و بعد از وقفه‌ای ۱۵ساله مجدداً به تهران بازگشت.

❧ به‌عنوان پرسش نخست، ممکن است کزیده‌ای از فعالیت‌های فرهنگی خاصی که به‌تازگی توسط بخش اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران برگزار شده است، معرفی بفرمایید؟

این سفارت تاکنون پروژه‌های بزرگ فرهنگی را در مناطق مختلف ایران از جمله پروژه نورپردازی سه‌بعدی در کاخ گلستان به مناسبت نودمین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک برگزار کرده است؛ اما از فوریه سال گذشته میلادی با شیوع ویروس کرونا، انجام چنین پروژه‌های فرهنگی‌ای دشوار شده است. با توجه به اوضاع فعلی، از تابستان سال گذشته سفارت در تلاش است تا سیاست‌های دولت ژاپن و فرهنگ ژاپنی را از طریق اینستاگرام و سایر صفحات اجتماعی تبلیغ کرده و گسترش دهد. اگر به صفحه ما مراجعه کنید، متوجه می‌شوید که روزانه سفارت پست‌های مختلفی را ارسال می‌کند. همچنین در صفحات مجلاتی که توسط سفارت خریداری شده بود، مقالات مختلفی در ارتباط با باغ ژاپنی، غذاهای ژاپنی و… به زبان فارسی منتشر شده است.

من تا‌به‌حال از طرق مختلف فرهنگ ژاپنی را به ایرانیان معرفی کرده‌ام. در ماه می در برنامه زنده رادیویی در سازمان صداوسیماي جمهوری اسلامی ایران (IRIB) حاضر شدم و درباره فرهنگ ژاپن و روابط عمومی و فعالیت‌های فرهنگی به زبان فارسی سخنرانی کردم. در مدرسه ۲۰۱۷ آلمانی که کودکان ایرانی زیادی نیز در آنجا حضور دارند، به برگزاری کلاس درس «آیین شینتو» پرداختم و در اینستاگرام سفارت فیلم «ای‌آی» را پست کردیم و به‌این‌ترتیب علاقه‌مندان درحال فعالیت هستیم. به لطف همگی ایرانی‌ها این فعالیت‌ها با استقبال خوبی روبه‌رو شده است و به‌تازگی افرادی که می‌گویند «آقای صومی!» «من شما را در اینستاگرام دیدم!» رو به افزایش هستند.

تعامل با هنرمندان ایرانی یکی از مهم‌ترین و مهیج‌ترین کارهای من به‌عنوان رئیس مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی است. نوروز امسال در تالار وحدت هم‌زمان با اجرای زنده ارکستر ایرانی داستان «درباره قلبی بزرگ‌تر از جهان» نوشته خانم عرفان نظرآهاری، نویسنده ایرانی را به زبان ژاپنی روایت کردم! همچنین هر هفته از کارگاه‌ها، گالری‌ها، موزه‌ها و دیگر مکان‌های مرتبط با هنرمندان ایرانی بازدید می‌کنم تا علاوه بر اینکه با فعالیت‌های هنری آنها از نزدیک آشنا شوم، ایده‌هایی جهت گسترش مبادلات آینده فرهنگی و هنری بین ژاپن و ایران نیز بیابم.

❧ خوشبختانه روابط دو کشور ایران و ژاپن در طول سده‌های اخیر همواره دوستانه و عاری از هرگونه تنش سیاسی بوده است. به نظر شما چه عامل یا عواملی در این زمینه دخیل هستند؟

اولا اهمیت اقتصادی هر کشور نسبت به کشور مقابل حائز اهمیت است. ایران با جمعیت ۸۴ میلیون نفر کشوری است دارای نیروی انسانی، بازار مصرف گسترده و منابع طبیعی فراوان که با بسیاری از کشورها در شمال، جنوب، شرق و غرب، همسایه و هم‌مرز است و از لحاظ جغرافیایی، تاریخی و تجاری دارای پتانسیل بالایی بوده و مورد توجه قرار دارد.

ثانیا هرچند ممکن است تاکنون به آن اشاره نشده باشد اما یک عامل ممکن این است که مردم ژاپن و ایران به فرهنگ و سنت‌های یکدیگر احترام می‌گذارند. در سال ۲۰۱۹ میلادی ژاپن و ایران نودمین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک خود را جشن گرفتند و به‌عنوان یادبود این سالگرد، پروژه نورپردازی سه‌بعدی در کاخ گلستان (میراث جهانی)، مکانی که اولین کاردار فوق‌العاده و تام‌الاختیار ژاپن در ایران استوارنامه خود را ارائه داد، برگزار شد و در طول سه روز برگزاری، چهارهزارو ۵۰۰ نفر از این پروژه بازدید کردند. در اکثریت همان سال مراسم اهدای نقوش سفالی زرین‌فام (که در قرون وسطا در ایران به فراموشی سپرده شده بود و توسط آقای کاتو کوبه‌ای هفتم احیا شد) همراه دو نفر از کارآموزان ایشان در داخل یکی از موزه‌های تهران برگزار شد. این رویدادها عمیقاً نماد «روابط دوستانه سنتی» بین دو کشور شد. این «روابط دوستانه سنتی» بین دو کشور در دیپلماسی ژاپن در خاورمیانه نیز منعکس شده بود.

با توجه به موقعیت کشور ژاپن در زمینه اتحادش با ایالات متحده آمریکا و درعین‌حال سال‌ها روابط خوب با ایران، سفر جناب آقای آبه شینزو، نخست‌وزیر سابق ژاپن، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۹ به ایران و همچنین ماه دسامبر همان سال سفر جناب آقای دکتر روحانی، رئیس‌جمهور ایران به ژاپن و اقدام به تلاش‌های دیپلماتیک به‌منظور کاهش تنش‌ها و تثبیت اوضاع در منطقه خاورمیانه صورت گرفت. در ماه فوریه سال ۲۰۲۰ دیدار و گفت‌وگوی وزیران خارجه ژاپن و ایران با حضور جناب آقای موتسکی، وزیر امور خارجه ژاپن و جناب آقای دکتر طریف، وزیر امور خارجه ایران برگزار شد. حتی در بحبوحه شیوع ویروس کرونا، مذاکرات تلفنی اجلاس سران ژاپن و ایران در ماه می همان سال و مذاکرات تلفنی وزیران امور خارجه ژاپن و ایران به ترتیب در مارس و اکتبر انجام شد و از ایران درخواست شد علاوه بر خوشین‌داری و خودداری از اقداماتی که باعث افزایش تنش در منطقه می‌شود، از توافق هسته‌ای پیروی کند. نخست‌وزیر سوگا که در ادامه سیاست‌ها و دستاوردهای دیپلماتیک نخست‌وزیر سابق آقای آبه، همان مسیر را پیش برد و همچنین دولت طبیعت‌دوست سوگا مصمم است که در جهت صلح و رونق بین‌المللی، روابط همکاری ژاپن و ایران را بیش از پیش گسترش دهد.

❧ چه مدارک شواهدی وجود دارد که ارتباط و روابط کهن ایرانیان و مردم کشور ژاپن را نشان دهد؟ برای مثال در میان گنجینه‌های کهن شوسوین در شهر نارا اشیائی یافت شده است که آنها را منتسب به ایران می‌دانند. آیا موارد بیشتری از این دست وجود دارند؟

در پنجم اکتبر ۲۰۱۶ مؤسسه تحقیقات ملی گنجینه‌های فرهنگی در نارا، لوح‌های چوبی کشف‌شده در دهه ۱۹۶۰ میلادی در «هی جوکیو» پایتخت قدیمی ژاپن (از سال ۷۱۰ تا ۷۴۵ میلادی) را مورد بررسی مجدد قرار داد و به‌وضوح مشخص شد که آن زمان در دربار، ایرانی مقیم ژاپن اشتغال داشته است. به گفته این مؤسسه روابط تجاری مستقیم بین ژاپن و ایران حداقل در قرن هفتم میلادی آغاز شده است و براساس طیف گسترده‌تری از مبادلات را نشان می‌دهد. این یافته‌ها بسیار جالب است، زیرا نشان می‌دهد تبادلات مختلف انسانی و فرهنگی بین ژاپن و ایران از ۱۳۰۰ سال پیش درحال انجام بوده است.

❧ قدمت زیاد دو کشور ایران و ژاپن سبب شده است این دو کشور گنجینه‌ای از آداب و رسوم منحصربه‌فرد باشند. از طرف دیگر، همان‌طورکه پیش‌تر بیان شد، شواهد بسیاری وجود دارد که دال بر تبادلات فرهنگی میان مردم ایران و ژاپن در دوران کهن این است. این تبادلات فرهنگی با گذشت زمان سبب پدیدآمدن آداب و رسوم مشترکی در میان مردم ایران و ژاپن شده است و با وجود تفاوت‌هایی که در نحوه اجرای آنها مشاهده می‌شود، به نظر می‌رسد ریشه برخی از آنها یکی باشد. در این رابطه مثال‌های متعددی وجود دارد؛ برای نمونه گروهی از پژوهشگران از شباهت انکارناپذیر عید نوروز ایران و عید سال نو ی ژاپن یاد کرده‌اند. در سفره نوروزی ایرانیان هفت‌سین گذاشته می‌شود و ژاپنی‌ها هم در روز هفتم سال جدید پلویی با هفت نوع سبزی طرح می‌کنند. همچنین شباهت‌هایی میان خانه‌تکانی قبل از سال نو در ایران و ژاپن دیده می‌شود. در این رابطه گروهی دیگر از پژوهشگران به مراسم هانامی یا Hanami (که شباهت زیادی به سیزده‌به‌در ایران دارد)، امیزوتوری یا Omizutori (که مشابه با چهارشنبه‌سوری در ایران است) و اُبن یا Obon (که مشابه با سرخاک رفتن ایرانیان جهت یادآوری درگذشتگان است) اشاره می‌کنند. چه مثال‌های دیگری از این دست وجود دارد؟ فرهنگ و آداب و رسوم مشترک ژاپن و ایران گذشته‌خبردار است. به دیدن دیدن و کارمندان سفارت بسیار مورد توجه است، همچنین دنبال‌کنندگان ژاپنی و

صومی جونچی، رئیس مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران مطرح کرد:

فاصله کوتاه فرهنگی توکیو تا تهران

همان‌طورکه اشاره کردید سازهای موسیقی با اشکال مشابهی در ژاپن و ایران وجود دارد اما متأسفانه من در زمینه این تحقیقات اطلاعات ندارم. اما برخی از محققان ژاپنی هستند که در زمینه موسیقی سنتی ایران تخصص دارند. امیدوارم تحقیقات محققان هر دو کشور بتواند اکتشافات جدیدی در این زمینه به دست بیاورد.

آنچه برای ما مهم است وجود نوازندگانی است که سازهای سنتی کشور مقابل را اجرا کند. برای مثال چند نفر از دوستان ژاپنی من که نوازنده سازهای سنتی موسیقی ایرانی هستند، تاکنون به‌طور فعالانه در برنامه‌های برگزارشده ازسوی سفارت ایران در توکیو به اجرای کنسرت موسیقی پرداختند. در سال‌های اخیر ما از نوازندگان سازهای «شامیسِن» و «وادایکو» با همان طبل ژاپنی به ایران دعوت کردیم و به برگزاری کنسرت‌های موسیقی در مکان‌های مختلف پرداختیم. امیدوارم که به واسطه این برنامه‌ها حتی یک نفر بیشتر هم به ساز شامیسِن یا دیگر سازهای موسیقی سنتی ژاپن علاقه‌مند شود.

❧ در اشعار شعرای پارسی‌گوی به کشور ژاپن اشاره شده است؛ برای مثال ملک‌الشعرا ی بهار در شعر جغد جنگ به حادثه غم‌انگیز بمباران اتمی ژاپن ازسوی ایالات متحده اشاره کرده است. آیا در اشعار و هایکوهای ژاپنی اشاره‌ای به ایران شده است؟

«واکا» نوعی شعر خاص ژاپنی در دوره «هی آن» (اواخر قرن هشتم تا اواخر قرن ۱۲ میلادی) است که با فرمان امپراتور «دایگو» در آن زمان ویرایش شد و به‌صورت «کُوکیِن واکاشو» به معنای مجموعه اشعار ژاپنی از دوران باستان تا دوره کنونی تکمیل و چاپ شد. «واکا» با گذشت زمان تغییراتی کرد و یکی از آنها «هایکو» است. هایکو یک سبک اصیل از اشعار ژاپنی است که از ۱۷ هجا تشکیل شده است و به ترتیب به‌صورت سه عبارت پنج‌تایی، هفت‌تایی، پنج‌تایی که از بی هم می‌آیند. هایکو با این قانون مشخص می‌شود که باید حاوی کلمه‌ای باشد که فصول را توصیف می‌کند و به عنوان «زبان فصلی» نامیده می‌شود.

من می‌دانم که هایکو‌ها و اشعار ژاپنی زیادی به زبان فارسی ترجمه شده‌اند. احمد شاملو، شاعر معاصر ایرانی، در ابتدای یکی از اشعار خود در رابطه با نوروز شعر یک شاعر ژاپنی به نام «کوبایاشی ایسا» را سرود و به غیر از این بیش از چهار هزار عبارت دیگر به زبان فارسی ترجمه شده است. من همچنین ترجمه کتاب «تسور زور کوسا» نوشته کاُمُو نُو چُوْمی» و با کتاب «اُوکُونُو هُئُوسُو میچی» نوشته «مادسونو باشو» را در راسته کتابفروشی‌ها در خیابان انقلاب و نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران دیده‌ام. شاید دلیل علاقه‌مندی به ترجمه این کتاب‌ها این است که ایرانیان از سنین کودکی با شعر آشنا هستند و این ممکن است مربوط به پیشینه فرهنگی آنها باشد که غالباً حتی در گفت‌وگوی روزمره نیز از اشعار قدیمی استفاده می‌کنند. اما درهرحال من بسیار خوشحالم که آثار ادبی سنتی ژاپن همچنان در بین مردم ایران محبوب است.

تا آنجا که من مطلع هستم سرودن هایکوی ژاپنی امروزه در میان ایرانیان نه فقط برای لذت از خواندن آن اثر توسط سراینده بلکه باعث حظ درونی سراینده هنگام ساخت آن اثر است. شاید در آثار برخی از آنها در مورد مناظر زیبای طبیعت ایران نیز شعری سروده شده باشد.

❧ با توجه به مواردی که ذکر شد، فکر می‌کنید عمده این دادوستدهای فرهنگی از چه دوره‌هایی در تاریخ روابط ایران و ژاپن برگرفته شده است؟ آیا نقطه عطف یا افولی برای این مناسبات فرهنگی مشترک می‌توان معرفی کرد؟ روابط فرهنگی ایران و ژاپن را درحال حاضر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

من معتقدم که «روابط دوستانه سنتی» بین دوکشور از گذشته برقرار بوده و همیشه در وضعیت بسیار خوبی قرار داشته است. علاوه‌براین با توسعه پروازهای بین‌المللی و فناوری اطلاعات و ارتباطات، فرصت‌های مردم نسبت به ارتباطات فرهنگی با کشور مقابل افزایش یافته است و من فکر می‌کنم حتی تبادلات فرهنگی میان دو کشور نیز نزدیک‌تر شده است. من فکر می‌کنم درحال‌حاضر روابط فرهنگی میان ژاپن و ایران در شرایط خوبی قرار دارد. مردم هر دو کشور به فرهنگ کشور مقابل احترام می‌گذارند و نسبت به هم محبت می‌ورزند و این از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. از طرف دیگر مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن نه‌تنها در جهت معرفی فرهنگ ژاپن فعال است بلکه مرکز انتشار اطلاعات درخصوص سیاست دولت ژاپن نسبت به ایران نیز هست. ما همچنان به انتشار اطلاعات به‌صورت فعالانه ادامه خواهیم داد تا مردم ایران بتوانند درک خود را نسبت به سیاست‌های خارجی دولت ژاپن و همچنین موضوعات مختلف داخلی و بین‌المللی و برنامه‌های دولت ژاپن برای رسیدگی به آنها تعمیق بخشد.

❧ آثار ایران‌شناسان مطرح ژاپنی مانند پروفسور ایینچی ایموتو و پروفسور امیکو اوکادا در ایران بسیار شناخته‌شده هستند. آثار کدام‌یک از ژاپن‌شناسان ایرانی درحال حاضر با استقبال بیشتری از سوی خوانندگان ژاپنی مواجه است؟ پروفسور محمد تقی‌زاده (تخصص: اقتصاد کشاورزی، نظریه توسعه اقتصادی) و پروفسور هاشم رجب‌زاده، دو نفر ایرانی که به‌عنوان اولین و دومین ایرانی پس از انقلاب اسلامی، نشان افتخار را از امپراتور ژاپن دریافت کردند، محقق در زمینه ژاپن هستند که در ژاپن هم بسیار معروف هستند. پروفسور رجب‌زاده در آوریل ۲۰۰۹ میلادی به دلیل کمک به آموزش بهتر در ژاپن و معرفی فرهنگ ژاپنی در

ایران، «نشان گنجینه مقدس، انوار زرین همراه با روبان» را دریافت کردند. یکی از موضوعات پژوهشی ایشان «تأثیر مدرنیزاسیون ژاپن بر ایرانیان» است و کتاب‌هایی نیز درباره ژاپن توسط وی نوشته شده و به زبان فارسی چاپ شده است.

علاوه بر پروفسور ایموتو و پروفسور اوکادا که شما به آنها اشاره کردید، بسیاری از محققان بااستعداد ژاپنی در زمینه ایران‌شناسی در ژاپن حضور دارند. برخی از آنها در یکی از دانشگاه‌های ایران تحصیل کرده‌اند و دارای مدرک تحصیلی از ایران هستند. همچنین دانشجویان مستعد ایرانی زیادی هستند که با استفاده از بورسیه تحصیلی دولت ژاپن (مُنبوکاگاکوشو یا همان همان آموزش، فرهنگ، ورزش، علوم و فناوری ژاپن) برای تحصیل و تحقیق به ژاپن می‌روند و پس از اخذ مدرک تحصیلی از دانشگاه‌های ژاپن در دانشگاه‌های مختلف هر دو کشور مشغول به فعالیت‌های تحقیقاتی و آموزشی هستند. همچنین تعداد زیادی از آثار ادبی ایران، مانند «شاهنامه»، «بوف کور» و حتی کتاب‌های کودک به ژاپنی ترجمه شده است و محبوبیت زیادی در بین ژاپنی‌ها دارد؛ بنابراین امیدوارم که از طریق مبادلات انسانی و آکادمیک هرچه بیشتر بین دو کشور، مطالعات ژاپنی در ایران و ایران‌شناسی در ژاپن در آینده توسعه بیشتری یابد و به گسترش و پیشرفت علمی هر دو کشور کمک کند.

❧ یکی از راه‌های مهم و اثرگذار معرفی تاریخ و فرهنگ یک کشور به مردم سایر کشورها، تولید آثار و محتوای سینمایی است. وضعیت پخش تولیدات ژاپنی در رسانه‌های ایران و تولیدات ایرانی در رسانه‌های ژاپن را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آثار کدام‌یک از کارگردانان ایرانی در دهه‌های اخیر در ژاپن مخاطبان بیشتری داشته است؟

من می‌دانم که فیلم‌های ژاپنی مرتباً از طریق صداوسیماي جمهوری اسلامی ایران پخش می‌شود. همچنین ماه گذشته میلادی در سی‌وهشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر سه فیلم ژاپنی به نمایش درآمد و آقای ایکاوا، سفیر ژاپن در ایران و همچنین خود من و تعدادی دیگر از کارکنان سفارت به این جشنواره رفتیم و فیلم‌ها را تماشا کردیم. قبل از شیوع ویروس کرونا سفارت رساله با همکاری یکی از سازمان‌های فرهنگی ایران، اقدام به نمایش رایگان فیلم‌های اخیر ژاپنی تحت عنوان «جشنواره فیلم ژاپن» می‌کرد و جذابیت فیلم‌های ژاپنی را به همه ایرانیان معرفی می‌کرد.

بسیاری از آثار کارگردانان سینمای ایران از جمله استادان بزرگ ایران آقای عباس کیارستمی، آقای مجید مجیدی و آقای اصغر فرهادی در ژاپن به نمایش درآمده است. با توجه به سطح بالای کاری این هنرمندان، طرفداران فیلم ایرانی زیادی از جمله خود در ژاپن حضور دارند. نام‌بردن محبوب‌ترین آثار کار دشواری است اما فیلم‌های آقای کیارستمی مانند «مثل یک عاقل» و فیلم «جدایی نادر از سیمین» از آقای اصغر فرهادی که برنده جایزه اسکار فیلم خارجی‌زبان شد، از جمله فیلم‌هایی هستند که در ژاپن نیز بسیار معروف شدند.

همان‌طورکه اشاره کردید، فیلم‌های ایرانی یکی از مفیدترین راه‌های درک مردم ژاپن از وضعیت جامعه و فرهنگ ایران است. تاکنون صنعت فیلم‌سازی ژاپن با سینماگران ایرانی ارتباط نزدیکی داشته است. گفتم می‌شود که آثار آقای کیارستمی تحت تأثیر کارهای کارگردان ژاپنی آقای «اُوزو یاسوجیرو» قرار داشته و آقای کیارستمی در زمان حیات خود با کارگردان آقای «کوروساوا آکیرا» تبادل نظر داشته است. علاوه بر این آقای کمال تبریزی محصول مشترک ژاپن و ایران با نام فیلم «فرش باد» را (در سال ۲۰۰۱ میلادی) کارگردانی کردند و در سال ۲۰۱۹ میلادی از وزیر امور خارجه ژاپن تقدیرنامه نیز دریافت کردند. همچنین در سال گذشته خانم شهره گلپریان که مترجم و تهیه‌کننده فیلم هستند، به‌واسطه معرفی فیلم‌های بسیاری به ایران از جمله «از سرزمین شمالی» و فیلم‌های دیگر نشان افتخار دریافت کردند.

امیدواریم این نوع مبادلات بین فیلم‌سازان ژاپنی و ایرانی ادامه داشته باشد و آثار درخشانی در آینده نیز تولید شود.

❧ با توجه به قدمت هزاران‌ساله دو کشور ایران و ژاپن، آیا میزان کنونی تبادل گردشگر میان دو کشور راضی‌کننده است؟ این آمار در چه حدودی است؟ با توجه به ظرفیت‌های زیاد از جمله وجود مراکز متعدد توریستی- فرهنگی در مناطق مختلف این دو کشور، چه راه‌هایی جهت تقویت همکاری‌ها در حوزه گردشگری و باستان‌شناسی وجود دارد؟

من اطلاعات مربوط به ژآآنس گردشگری ژاپن (INTO) را بررسی کردم اما متأسفانه نتوانستم اطلاعات دقیقی در مورد تعداد گردشگران ایرانی که از ژاپن بازدید می‌کنند و همچنین تعداد گردشگران ژاپنی را که از ایران بازدید می‌کنند، پیدا کنم. بااین‌حال درحال‌حاضر به دلیل شیوع ویروس کرونا در سراسر جهان و اقدامات پیشگیری از اپیدمی در هر دو کشور تعداد گردشگران به طور قابل‌توجهی کاهش یافته است. ژاپن از اقدامات ایران علیه ویروس کرونا و کنترل هرچه سریع‌تر آن حمایت و در این راستا، اقدام به اهدای واکسن کرونا نیز به ایران کرده است. من دعا می‌کنم که هرچه زودتر شرایط مناسبی برای هر دو ملت نسبت به سفر و گشت و گذار ایجاد شود.

هر دو کشور دارای میراث جهانی هفگفت و منابع گردشگری زیادی هستند که این امر برای گردشگران سراسر جهان بسیار جذاب است. در گذشته پدر و مادرم یک بار به ایران سفر کردند و علاوه بر تهران از اصفهان، شیراز و تخت‌جمشید دیدن کردند و یکی از طرفداران پروپاقرص ایران شده و به ژاپن بازگشتند. درحال حاضر دولت ژاپن در حال بحث و گفت‌وگو با دولت ایران در مورد توسعه روابط دوجانبه در بخش گردشگری است.

❧ آیا در ایران با ژاپن نشست‌هایی با هدف بررسی اشتراکات فرهنگی و تاریخی دو کشور برگزار می‌شود که شرکت در آنان برای عموم مردم ممکن باشد؟

این سفارت لزوماً اطلاعات جامعی در مورد تحقیقات مشترک انجام‌شده در زمینه فرهنگی و تاریخی ندارد. برای مثال با هدف ارتقای تبادلات فرهنگی و گفت‌وگو میان ژاپن و کشور‌های خاورمیانه، دو بار مأموریت‌های افراد دانشگاهی، اقتصادی، شش‌حشمی فرهنگی، رسانه‌ای و… زیر نظر بنیاد ژاپن از اسپتامیر تا اکتبر ۲۰۰۳ (اولین بار) و سپتامبر ۲۰۰۴ (دومین بار) در مکان‌های مختلف انجام شد و دیدار و گفت‌وگو و همایش‌هایی با افراد مهم با موضوع «سنت و مدرنیته» در ایران و سایر کشورهای خاورمیانه صورت گرفت. من معتقدم که مشارکت عموم مردم در این همایش‌ها و مطرح‌کردن سؤالات پرمحتوا و موضوعات معنادار توسط آنها می‌تواند به چنین تحقیقاتی کمک کند.

❧ در پایان کار سخنی با خوانندگان این مطلب و مردم ایران دارید، بفرمایید. همان‌طورکه در ابتدا هم عنوان کردم، سفارت از طریق صفحات اجتماعی مانند اینستاگرام درحال انتشار رویدادهای مرتبط با سفارت و دیگر سازمان‌ها که با آنها تعامل دارد، است. همچنین فرهنگ و آداب و رسوم فصلی ژاپن را در این صفحات معرفی می‌کند و اگر صفحه ما را دنبال کنید، اطلاعات بیشتری درباره ژاپن کسب خواهید کرد. من و دیگر اعضای مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی تمام تلاش خود را خواهیم کرد تا اطلاعاتی را منتشر کنیم که ایرانیان و ژاپنی‌هایی که ما را دنبال می‌کنند، از آنها لذت ببرند. پس همواره ما را از حمایت‌های خود بهره‌مند کنید. سفارت ایران در توکیو نیز مانند سفارت ژاپن در ایران در اشاعه فرهنگ ایرانی در ژاپن بسیار فعال است. ما به فعالیت‌های گسترده و خلاقانه سفارت ایران در توکیو بسیار احترام می‌گذاریم. مرکز اطلاع‌رسانی و فرهنگی سفارت ژاپن در ایران در نظر دارد که همچنان به همکاری خود با سفارت ژاپن در توکیو ادامه دهد. فاصله توکیو و تهران بیش از هفت‌هزارو ۶۰۰ کیلومتر است. بااین‌حال همه کسانی که این مصاحبه را می‌خوانند، متوجه می‌شوند که ژاپنی‌ها و ایرانی‌ها هنوز هم روابط فرهنگی بسیار محکمی دارند و برای توسعه فرهنگ یکدیگر همکاری می‌کنند. رابطه ما در جهت شناخت ارزش‌های فرهنگی متقابل است و به یکدیگر الهام می‌بخشیم و همچنین در روابط خود باعث ارتقای یکدیگر هستیم. به نظر من یکی از مهم‌ترین مأموریت‌های دیپلمات‌های بخش اطلاع‌رسانی و فرهنگی ژاپن در ایران این است که حتی یک نفر بیشتر از مردم ایران را با این واقعیات آشنا کنیم و تعداد طرفداران ژاپن» را افزایش دهیم.